

Druga strona postępowania: État belge zastępowane przez Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 5, art. 6 ust. 6 i art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽¹⁾, analizowane w świetle wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r., Gnandi, C-181/16, należy interpretować w ten sposób, że sąd rozpoznający skargę na decyzję nakazującą powrót wydaną w wyniku decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej nie może, przy ocenie zgodności z prawem decyzji nakazującej powrót, uwzględnić zmian okoliczności, które w świetle wspomnianego art. 5 mogłyby mieć istotny wpływ na ocenę sytuacji, a które zaistniały przed zakończeniem przez Conseil du contentieux des étrangers (sądu do spraw cudzoziemców, Belgia) postępowania w przedmiocie udzielenia ochrony międzynarodowej?
- 2) Czy okoliczności, o których mowa w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, powinny zaistnieć w czasie, gdy cudzoziemiec legalnie przebywa lub jest uprawniony do przebywania na terytorium państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 348, s. 98; sprostowanie Dz.U. 2020, L 67, s. 141.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2021 r. w sprawie T-472/20 i T-472/20 AJ II, Jouvin/Komisja, wniesione w dniu 25 listopada 2021 r. przez Frédéricą Jouvina

(Sprawa C-719/21 P)

(2022/C 64/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Frédéric Jouvin (przedstawiciel: adwokat L. Bôle-Richard)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie T-472/20 i T-472/20 AJ II, Jouvin/Komisja w zakresie, w jakim Sąd oddalił w nim skargę jako prawnie oczywiście bezzasadną;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji i przekazanie sprawy Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy oczywiście błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych poddanych ocenie Sądu, błędnego ustalenia przez Sąd treści dowodów oraz naruszenia prawa w zakresie wymaganego standardu dowodowego. Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej kwalifikacji prawnej poddanego jego ocenie stanu faktycznego. Sąd uznał bowiem, że bardzo duża liczba podmiotów uczestniczących w naruszeniu nie podważa ustalenia Komisji, zgodnie z którym brak jest dowodów na istnienie zmywy między przedsiębiorstwami, których dotyczy złożona przez wnoszącego odwołanie skarga do Komisji. Tymczasem stwierdzenie dużej i rosnącej liczby podmiotów uczestniczących w naruszeniu nie ma na celu wykazania istnienia zmywy, lecz wydaje się być jej konsekwencją.

Wnoszący odwołanie przedstawił dowód na istnienie tej zmywy i wykazał, że z przedsiębiorstwami uczestniczącymi w pracach normalizacyjnych kontaktowano się wcześniej w celu uzyskania licencji na jego portfel patentów. Po fiasku negocjacji wszystkie przedsiębiorstwa, z którymi się skontaktowano, wzięły udział w pracach normalizacyjnych przy ISO i żadne z nich nie dochoowało obowiązku zgłoszenia, że wie o istnieniu patentu, który mógłby być związany z opracowywaną normą. Elementy te składają się na naruszenie o charakterze zmywy, które doprowadziło do nadzwyczajnego wzrostu liczby podmiotów uczestniczących w naruszeniu.

Wnoszący odwołanie podnosi również zarzut dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do standardu dowodowego wymaganego przez Komisję, a następnie przez Sąd w jego postanowieniu w celu wykazania istnienia zmywy między odnośnymi przedsiębiorstwami.

Zarzut drugi dotyczy nierozpoznania okoliczności faktycznych, o których poinformowano Sąd. Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd orzekł, że wnoszący odwołanie nie podniósł argumentów dotyczących podziału rynku w toku postępowania administracyjnego. Tymczasem wnoszący odwołanie podniósł owe argumenty w toku postępowania administracyjnego w skierowanym do Komisji piśmie z dnia 15 maja 2018 r., a więc ponad dwa lata przed wydaniem przez tę instytucję ostatecznej decyzji o oddaleniu złożonej przez niego skargi. W związku z tym Sąd naruszył prawo, gdy nie ustalił rzeczywistej treści przedstawionego mu dowodu.

Wreszcie, zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa przez Sąd przy ustaleniu treści dowodów. Sąd uznał, że wnoszący odwołanie wniósł do niego w istocie o stwierdzenie naruszenia reguł konkurencji. Wnoszący odwołanie podnosi jednak, że Komisja, oceniając należycie dowody przedstawione jej w toku postępowania administracyjnego, mogła jedynie stwierdzić istnienie zmywy między przedsiębiorstwami, których dotyczyła skarga do Komisji, a w konsekwencji naruszenie reguł konkurencji.

Co się tyczy stwierdzenia dyskryminacji, której doświadczył wnoszący odwołanie, ograniczył się on w skardze do rozwinięcia argumentów przedstawionych już w toku postępowania administracyjnego oraz do omówienia oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Komisję poprzez nieuwzględnienie przedstawionych przez niego okoliczności faktycznych. Stwierdzając, że wnoszący odwołanie nie przedstawił żadnego argumentu dotyczącego ewidentnie zaskarżonej decyzji, Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia, mimo że wszystkie argumenty wnoszącego odwołanie miały na celu wykazanie oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Komisję.

Jeśli chodzi o scharakteryzowanie zmywy, wnoszący odwołanie również zarzuca Komisji oczywisty błąd w ocenie. W żadnym razie wnoszący odwołanie nie wniósł do Sądu o bezpośrednie stwierdzenie naruszenia reguł konkurencji, lecz raczej o stwierdzenie, że analiza okoliczności faktycznych przedstawionych Komisji powinna była bezsprzecznie skłonić tę instytucję do stwierdzenia naruszenia reguł konkurencji i oczywistego naruszenia jej własnych zaleceń.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Županijski sud u Puli-Pola (Chorwacja) w dniu 30 listopada 2021 r. – postępowanie karne przeciwko GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. u likwidacji

(Sprawa C-726/21)

(2022/C 64/35)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Županijski sud u Puli-Pola

Strona w postępowaniu głównym

GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. u likwidacji.